Turrecremata, Johannes de: Quaestiones Evangeliorum de tempore et de sanctis. Add: Nicolaus de Byard: [Dictionarius pauperum] Flos theologiae sive Summa de abstinentia

[Reutlingen: Michael Greyff, not before 1480] Seite 477

opôrtuit q̄ non statim post resurrectõnem ascenderet. sed diu cũ apl'is ꝯuersaret. vt ex magna familiaritate oĩs dubitatio tolleret. q2 si tm̃ apparuisset semel. potuisset videre aliqua illusio: ⁊ ideo pluries in illis. xl. diebus illis apparuit. Fuit etiã dilata ascensio ad ꝯsolatõnem discipuloꝝ qui de morte xp̄i ꝯtristati fuerant. Et ideo dicit glo. Act. j. Sicut. xl. hore fuerũt mortis xp̄i ita. xl. dies cũ eis ꝯuersatus est post resurrexionẽ q2 cõsolatio diuina excedit tristiciã humanã. vt magis extendat tẽpus ꝯsolatõnis q̄ tribulatõnis. Qđ aũt arguit de alijs sanctis nõ valet. q2 alioꝝ sanctoꝝ non oportebit resurrectõnem probari. q2 oĩbz mãifesta erit. ⁊ iõ nõ oportz q̄ differat ascẽsio eoꝝ.

Ad secundam questionem sic proceditur. Et videtur q̄ ascẽsio xp̄i non fuit nobis vtilis ⁊ fructuosa nr̄e saluti. Primo sic. p passionẽ et descensum ad inferos. oĩe impedimentũ remotũ est. ⁊ ianua padisi p passionẽ apta est. ⁊ similiter p baptismũ qñ celi apti sunt. ergo p ascensionẽ nihil nobis vtilitatis accreuit. Scđo sic. Christus fuit cã nr̄e salutis inquantuz salutẽ nr̄ez meruit. s p ascẽsionẽ nl' nob meruit. q2 ascẽsio ptinz ad pmiũ exaltatõis. nõ ẽ ãt iđ pmiũ ⁊ meritũ. sić nec via nec termin⁹. g̃ ꝛc. In oppositũ ẽ Jo. xvj. Expedit vob vt ego vadã. i. recedã a vob p ascẽsionẽ. Rñdeo dicẽđ q̄ ascensio xp̄i fuit fructuosa. q2 cã quodãmodo nr̄e salutis. Et hoc dupliciť. Uno mõ ex parte nr̄a. Alio mõ ex pte ip̄ius. Ex parte quidẽ nostra inquantum p xp̄i ascensionẽ mens nr̄a mouet in ip̄m. ⁊ q2 p eius ascensionẽ vt in p̄cedenti q̃ne diximus. daret pmo locus fidei. scđo spei. tercio caritati. quarto etiã vt reuerẽtia nr̄a augeret ad ip̄m. dum iã extimamus eũ nõ sicut hoĩez terrenũ. sed sicut deũ celestẽ. sicut apl's dicit. ij. ad Cor. v. Et si cognouim⁹ sm carnẽ xp̄m. mortalẽ p qđ putauimus cum tm̃ hominẽ. vt glo. exponit. sed nunc iam nõ nouimus. Ex pte aũt sua fuit causa nr̄e salutis quantũ ad ea q̄ ip̄e fecit ascẽdens ppter nostrã salutẽ. Et primo quidẽ viam nobis preparauit ascendendi in celũ. sm qđ ipse dicit: Joh. xiiij. Uado parare vobis locũ. Et Michee. ij. Ascendet pandens iter añ eos. Quia em̃ ip̄e ẽ caput nostꝝ oportz et illuc sequi mẽbra quo caput p̄cessit. Uñ dicit Joh. xiiij. Ut vbi ego sum ⁊ vos sitis. Et in hmõi signũ animas sanctoꝝ quas de inferno deduxerat ĩ celũ traduxit. scđm illud psal. Ascẽdens in altum captiuã duxit captiuitatẽ. Secundo. q2 sicut pontifex in veteri testamento intrabat sanctuariũ vt assisteret deo p populo. Ita xp̄s intrauit in celũ ad interpellandũ p nobis. vt dicit ad Heb. vij. Ip̄a em̃ rep̄ntatio sui ex natura humana q̄ celo intulit. ẽ quedaz interpellatio p nobis. vt ex quo deus humanã naturã sic exaltauit in christo. etiã eoꝝ misereat p quibus filius dei đr humanã naturã assumpsisse. Tercĩo vt in celoꝝ sede quasi deus ⁊ dñs ꝯstitut⁹ exinde diuina dona hoĩbus mitteret sm illud Eph. iiij. Ascendit sup oẽs celos vt adimpleret oĩa. s. donis suis sm glo. Ad rõnes in oppositũ. Ad pmã rñdet negando ꝯñtiam Et rõ est. quia licz p passionẽ christi oĩa impedimẽta fuerũt a nobis amota ⁊ oĩa bona data quãtũ ad meritũ. q2. s. p passionẽ christus nobis meruit predicta. oportuit tm̃ vt per effectum in illa bona introduceremur quasi in corporalem possessionẽ

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iii-179/0477
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG